

Đáng lẽ ra hôm nay mình lại tí tê cho các du khách nghe về cung đường tuyệt đẹp Mã Pí Lèng, nhưng cuối ngày trên đường từ Mã Pí Lèng về Hà Giang chúng mình suýt nữa lạc qua Trung Quốc. Đi qua đi lại mấy lần thị trấn này, xem nó như một cái duyên định sẵn. Chúng mình quyết dừng lại và lang thang nơi này, mình cảm thấy thật sự yên bình khi ở lại đây. Một thị trấn nguyên bản, mọi thứ ươm màu cũ của thời gian, mộc mạc, đơn sơ và yên bình. Từ những ngôi nhà cổ, con mèo dưới mái hiên, lũ trẻ hồn nhiên vui đùa đã tạo nên một không gian hoài cổ mộc mạc.

Như một cái duyên định sẵn níu kéo chúng mình vậy, sau một ngày ô à bởi những cảnh vật bao la, cuối ngày như làm tội mình trùng xuống vì bao nhiêu thứ dễ thương thế này. Mình luôn thích tội trẻ vùng cao, chúng ngây thơ và hồn nhiên đến lạ, nó hiện hữu ngay trên khuôn mặt, nụ cười, cái má hồng hây hây hay những điều vụn vặt mà chúng nó tạo ra. Đã đi một quãng đường dài để có duyên gặp nhau mà thấy lòng ấm áp an yên đến lạ. Những năm tháng khó khăn vất vả, những vấp ngã nuôi ta khôn lớn cho qua đi hết. Bởi thế giới thì to, tội mình thì nhỏ. Chỉ mong là những buổi chiều có duyên gặp nhau trong đời như một cuộc định mệnh sẵn mãi là những buổi chiều an yên đến lạ. Để đến một ngày nào đó, chúng mình quay lại nơi này vẫn như thế, vẫn là thị trấn cổ nhỏ của thời gian. Có thể lũ trẻ sẽ lớn khôn, có thể sẽ công nghiệp xâm chiếm, nhưng an yên thì vẫn luôn còn đây đợi chúng mình quay lại mà vỗ về. Sau những cú stress của những tháng ngày học tập mệt mỏi thì tôi quyết định giành cho mình một ngày giải trí, tìm đến nơi thật thanh bình và sau những sự đắn đo lựa chọn tôi quyết định chọn Sóc Trăng sẽ là điểm đến của mình.

Nguồn: [get Vietnam visa](#)